

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/205/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118215237
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2021:8118215237.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: R. P., F.. X.X.XXXX, T. T. XX, XXX XX H., zastúpenej ADVOKÁTSKOU KANCELÁRIOU JUDr. Igor Šafranko, so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník proti žalovanej: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653, zastúpenému AK Mária Grochová a partneri s. r. o., so sídlom Bočná 10, 040 01 Košice, o vydanie bezdôvodného obohatenie vo výške 616,21 eura a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 616,21 eur s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 616,21 eur od 29.12.2018 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. U r č u j e , že podmienky uvedené v Zmluve o splátkovom úvere č. 0505283333 z 9.2.2010 v časti I. Základné podmienky, bod 1., v znení:
„Spracovateľský poplatok: 189,17 eur uhradený pri uzatvorení Úverovej zmluvy z prostriedkov Úveru., Poplatok za správu Úveru: 1,99 eur/mesačne odo dňa uzatvorenia Úverovej zmluvy“, s ú n e p r i j a t e ľ n é z m l u v n é p o d m i e n k y .

III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanej nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 31.10.2018 domáhala voči žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 616,21 eura s prísl. a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, pričom svoj návrh odôvodnila tým, že „so žalovanou bankou uzavrela Zmluvu o splátkovom úvere č. 0505283333, z 9.2.2010, na základe ktorej jej mala žalovaná poskytnúť úver vo výške 8 500,-- eur, s mesačnou splátkou vo výške 42,13 eura do 28.2.2010, a od 20.3.2010 vo výške 121,16 eura, ročnou úrokovou sadzbou 8,50 %, RPMN 10,13 %, priemernou RPMN 14,74 %, s konečnou splatnosťou úveru 20.6.2018 a celkovými nákladmi spojenými s úverom vo výške 3 846,37 eura., pričom doposiaľ na predmetný úver zaplatila sumu 8 927,04 eura. Poukázala na skutočnosť, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúceho jeho čerpanie a výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, čo sú obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 písm. e) a i) zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ZoSÚ). Poukázala navyše na to, že zmluva obsahuje nesprávny údaj o celkovej výške poskytnutého úveru, ktorý je uvedený v zmluve vo výške 8.500 eur, avšak žalovaná jej v skutočnosti poskytla úver len vo výške 8.310,83 eura, lebo si z úveru započítala spracovateľský poplatok . Žaluje teda o vydanie bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka (OZ) vo výške rozdielu medzi jej vykonanými platbami 8,927,04 eura a výškou poskytnutého úveru 8.310,83 eura.

Žalobu o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok odôvodnila tým, že žalovaná jej neposkytla reálne plnenie za takéto poplatky. Ako súčasť formulára zmluvy neboli individuálne dojednané a absenciou zodpovedajúceho protiplnenia, spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavujú podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť, o aké plnenia a akého účelu ide. Nakoľko je vyjadrenie ceny úveru, v časti spracovateľského poplatku neurčité a nezrozumiteľné, podlieha súdnej kontrole neprijateľnosti a je podľa jej názoru neprijateľné. Zrozumiteľná je len odplata za poskytnutie úveru, vyjadrená ročným úrokom“.

2. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe zo dňa 14.1.2019 namietala, že žalobkyňa nespĺnila povinnosť tvrdenia k základnému predpokladu práva z bezdôvodného obohatenia a nešpecifikovala, vrátenia ktorých plnení sa domáha. Nestačí podľa nej tvrdiť, že zaplatila celkovú sumu 8.927.04 eura, keď aj z jej podania je zjavné, že bola realizovaná viacerými platbami a nie naraz. Je teda podľa žalovanej povinná uviesť, vrátenia ktorých plnení, prípadne ktorých častí plnení sa domáha a tvrdiť rozhodujúce skutočnosti o každom takom plnení (najmä kto, kedy, komu, koľko a ako plnil). Voči návrhu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok v podobe, v akej boli uplatnené, namietala žalovaná procesnú neprípustnosť s poukazom na ustanovenie § 137 písm. d) CSP. Rovnako poukázala, že nie je naplnená ani hypotéza podľa § 298 CSP a okrem toho poprela všetky tvrdenia žalobkyne. Navyše vzniesla z opatrnosti námietku premlčania žalobou uplatnenej pohľadávky z dôvodu uplynutia zákonom stanovenej premlčacej lehoty.

3. Na pojednávaní konanom dňa 15.4.2019 žalobkyňa k námietkam žalovanej uviedla vo vzťahu k námietke premlčania, že sa v danom prípade jedná o úmyselné konanie a mala by byť aplikovaná 10-ročná premlčacia lehota., a ako na dôkaz o tom, kedy sa žalobkyňa mohla dozvedieť o porušení práva a z toho vyplývajúceho nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, poukázala na potvrdenie od spotrebiteľského združenia HOOS.

4. Žalovaná v ďalšom vyjadrení oponovala voči žalobným nárokom tým, že čo sa týka spracovateľského poplatku, ďalší dôvod, pre ktorý za žiadnych okolností neprichádzajú závery o jeho neprijateľnosti je ten, ktorý vyplýva z čl. 1 ods. 2 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, z ktorého vyplýva úplne jednoznačné pravidlo, že nie je možné skúmať spotrebiteľskú prijateľnosť takých zmluvných dojednaní, ktoré odrážajú zákonnú úpravu a v tomto prípade sa nejedná o nič iné, než o poplatok v zmysle ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka, ktorý dáva veriteľovi právo účtovať alebo uplatňovať takýto poplatok. Súd nemôže preskúmať zákonnú úpravu.

Čo sa týka poplatku za správu úveru, poplatok bol zrušený výslovnou zákonnou úpravou, ale nie na úrovni spotrebiteľského práva, ale novelizáciou zákona o bankách zákonom č. 132/2013 Z.z., ktorý bol účinný od 10.6.2013 a od daného okamihu žalovaná banka nielen voči žalobkyne, ale voči žiadnemu dlžníkovi poplatok za správu úveru nikdy neuplatňovala a nikdy nevyberala. Žalobkyňa sa teda domáha určenia neprijateľnosti tejto zmluvnej podmienky, avšak nie je možné určovať prijateľnosť tejto zmluvnej podmienky, keďže poplatok bol zrušený zákonnou úpravou.

5. Žalujúca strana v duplike zo dňa 17.6.2019 poukázala vo vzťahu k námietke nedostatku naliehavého právneho záujmu na určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok aj na aktuálnu judikatúru Najvyššieho súdu SR napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/27/2018. Poukázala taktiež na ustanovenie § 11 ods. 4 zák. č. 129/2010 Z.z. v znení zákona č. 279/2017 Z.z. účinným od 1.1.2018, podľa ktorého sa spotrebiteľ môže pred súdom domáhať určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky. Ochrana slabšej strany je ústavnoprávnym princípom aj s poukazom nielen na aktuálnu judikatúru slovenských súdov, ale aj napr. českých súdov a samozrejme na úijné právo. Čo sa týka námietok žalovaného voči poplatkom, tak vedenie evidencie a účtovníctva, patrí medzi základné povinnosti každého podnikateľa a teda aj podnikateľa poskytujúceho finančné služby a je samozrejmé, že samotné poskytovanie finančných služieb je v trhovej ekonomike tak v záujme dodávateľa, ako aj odberateľa, ak sa má podnikateľ udržať na trhu a byť konkurencie schopný. Nie je preto žiaden rozumný, ani právny, ani morálny dôvod, rozčleňovať cenu úveru, okrem úroku na viacero položiek, iba ak by sa tým sledovalo optické zníženie výšky úroku. Poplatok v skutočnosti nemá žiadnu inú funkciu, ako tú, že opticky znižuje deklarovaný úrok z úveru, ktorý je v skutočnosti mesačne o 1,99 eur vyšší ako deklarovaný. Nemali by byť pochybnosti o tom, že poplatok za správu účtu je v skutočnosti tiež poplatkom za úver.

6. Rozsudkom zo dňa 4.2.2020 č.k. 19Csp/205/2018-197 súd žalobu zamietol a náhradu trov konania žalovanej strane voči žalobkyne nepriznal., pričom poukázal na to, že nezistil ani v jednom prípade zákonný dôvod pre bezúčnosť a bezpoplatkovosť úveru a teda na tento dôvod nadväzujúci nárok na

vydanie bezdôvodného obohatenia. Ohľadom neprijateľnosti zmluvných podmienok poukázal na to, že rovnako nezistil dôvod ich neprijateľnosti podľa § 53 ods. 1 OZ.

7. Na odvolanie žalobkyne uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 25.2.2021 č.k. 7CoCsp/31/2020-245 bol rozsudok súdu prvej inštancie zrušený a vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, pričom odvolací súd poukázal na to, že „úver je bezúročný a bezpoplatkov pre nesplnenie obligatórnych náležitostí a to preto, lebo neobsahuje zmluvnú náležitosť a to sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť“. Ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. bolo následne novelizované zákonom č. 568/2007 Z.z. a to tak, že predmetná náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa presúva z písm. a) do písm. i), pričom platilo, že zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Zákonodarca, teda slovo „sumu“ nahradil slovom „výšku“ a vypustil požiadavku „uviesť aj súčet týchto platieb, ak je to možné s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť“. Uvedenou novelou zákonodarca neupustil od požiadavky členenia splátok spotrebiteľského úveru, vypustil len požiadavku na uvedenie súčtu týchto platieb.

8. Z obsahu zmluvy pritom vyplýva ďalšia podstatná skutočnosť majúca vplyv na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. V prípade úveru vo výške 8.500 eur suma 189,17 eur predstavujúca spracovateľský poplatok mala byť uhradená pri uzatvorení úverovej zmluvy z prostriedkov úveru. Je teda nepochybné, že žalovaná do spotrebiteľského úveru zahrnula i spracovateľský poplatok. Súčasťou celkovej výšky spotrebiteľského úveru nie je spracovateľský poplatok, pretože uvedený poplatok treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru. Ak žalovaná do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnula aj spracovateľský poplatok, ide o postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytnutiu úveru, pričom takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú praktiku a súčasne ju zakazuje. Žalobkyni bol teda poskytnutý úver v skutočnosti nie vo výške 8.500 eur, ale vo výške 8.310,83 eur.

9. Ak zákon č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 4 ods. 2 písm. e) vyžadoval, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, je nepochybné, že celková výška úveru musela byť uvedená správne. Tiež s absenciou tejto náležitosti bola spájaná sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

10. Nesprávne uvedená výška spotrebiteľského úveru má nepochybne vplyv aj na ďalšiu náležitosť zmluvy o úvere, vyplývajúcu z ust. § 4 ods. 2 písm. j) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, ktorou je ročná percentuálna miera nákladov. Ročnou percentuálnou mierou nákladov v súlade s ust. § 2 písm. d) zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, sa rozumela sadzba, ktorá sa aplikovala na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru. Ak žalovaný pri výpočte RPMN do celkovej výšky úveru zahrnul aj spracovateľský poplatok, bez akýchkoľvek pochybností došlo k podhodnoteniu RPMN, ktorej výpočet je závislý od výšky úveru. S neuvedením ročnej percentuálnej miery nákladov, za čo je potrebné považovať aj jej neuvedenie v správnej výške, je spojená sankcia v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v súlade s ust. § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy“.

11. Odvolací súd nepovažoval odôvodnenie rozsudku v časti určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok za preskúmateľné s tým, že z odôvodnenia rozhodnutia sa nedá zistiť, aké skutočné protiplnenie žalobkyňa za tieto poplatky získala a teda či nešlo o poplatky v prevažnej miere nesledujúce záujmy žalobkyne, ale žalovanej.

12. Odvolací súd teda uložil „po vrátení spisu súdu prvej inštancie vychádzať z toho, že dôvody bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru naplnené boli, a preto pre posúdenie dôvodnosti žaloby v časti nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia musí súd prvej inštancie posúdiť žalovaným vznesenú námietku premlčania a svoje zistenia v tomto smere náležitým spôsobom odôvodniť, a

rovnakým spôsobom sa súd prvej inštancie musí vyrovnáť aj so žalobou v časti určenia neprijateľných zmluvných podmienok, a to spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti o tom, koho záujmom slúžia dojednané poplatky a či tieto majú rozumný ekonomický základ opodstatňujúci ich znášanie žalobkyňou nachádzajúcou sa v postavení slabšej zmluvnej strany, teda v postavení spotrebiteľa“.

13. Po vrátení veci sporné strany zotrvali na svojich stanoviskách.

14. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, svedkyne R. E., oboznámením listinných dôkazov a to: žiadosť o poskytnutie úveru, prehlásenie HOOS, zmluva o splátkovom úvere zo dňa 9.2.2010, výpis z úverového účtu, vyjadrenie žalovanej strany zo dňa 11.1.2019, vyjadrenie žalovaného zo dňa 7.6.2019 a zistil tento skutkový stav:

15. Žalobkyňa je fyzická osoba - spotrebiteľka.

16. Žalovaná banka je vedená v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I v oddieli Sa, vo vložke č. 501/B s predmetom podnikania bankové činnosti, poskytovanie úverov.

17. Dňa 9.2.2010 uzavrela žalobkyňa s bankou Zmluvu o splátkovom úvere, pričom podľa bodu I tejto zmluvy, predmetom úverovej zmluvy je poskytnutie splátkového úveru bankou v sume, mene a za podmienok dohodnutých v tejto úverovej zmluve. Výška úveru bola stanovená na 8.500 eur, druh úveru: spotrebný úver na Čokoľvek pre vysokoškolákov, výška a typ úrokovej sadzby: fixná do splatnosti 8,5 % p. a. v deň uzatvorenia Úverovej zmluvy, spôsob poskytnutia úveru: Jednorázovo bezhotovostne, spracovateľský poplatok: 189,17 eura uhradený pri uzatváraní Úverovej zmluvy z prostriedkov úveru, poplatok za správu Úveru: 1,99 eur/mesačne odo dňa uzatvorenia Úverovej zmluvy; výška splátky a splatnosť: od prvého čerpania do 28.2.2010 vo výške 42,13 eur/mesačne k poslednému dňu kalendárneho mesiaca (splátka vo výške úrokov a poplatkov) od 20.3.2010 vo výške 121,16 eura (ďalej len „Splátka“)/mesačne, k 20.dňu v kalendárnom mesiaci (splátka vo výške istiny, úrokov, úrokov z omeškania, poplatkov, nákladov Banky spojených s Úverom); počet splátok 100 od 20.3.2010; konečná splatnosť úveru: 20.6.2018, spôsob splácania z inkasného účtu, ročná percentuálna miera nákladov 10,13 %, priemerná hodnota RPMN: 14,74 %, celkové náklady spojené s úverom: 3.846,37 eura, náklady nezahnuté do výpočtu RPMN: sankcie za porušenie povinností dlžníka vyplývajúcich z úverovej zmluvy výška týchto sankcií je uvedená v Sadzobníka alebo vo Zverejnení, poplatky spojené s vedením účtu dlžníka uvedená v Sadzobníka alebo vo Zverejnení.

18. Podľa bodu II Záverečné ustanovenia, bod 2, dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil so súčasťami úverovej zmluvy, ktorými sú VOP, Úverové podmienky, Sadzobník a podmienky určené Zverejnením, za ktorých sa Bankový produkt v zmysle Úverovej zmluvy poskytuje, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať. Pre účely Úverovej zmluvy sa VOP rozumejú Všeobecné obchodné podmienky vydané Bankou s účinnosťou od 1.8.2002 a Úverovými podmienkami Obchodné podmienky Banky pre poskytovanie Úverov a Povolených prečerpaní Privátnym klientom a MIKRO podnikateľom účinné od 1.7.2007. Dlžník ďalej vyhlasuje, že bol Bankou informovaný o skutočnostiach podľa § 37 ods. 2 Zákona o bankách. Dlžník vyhlasuje tiež, že pred podpisom tejto zmluvy bol zo strany Banky písomne informovaný o zmluvných podmienkach podľa § 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, a to prostredníctvom Formuláru o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere.

19. Podľa bodu II, bod 4, všetky právne vzťahy vyslovene neupravené v Úverovej zmluve sa budú riadiť príslušnými ustanoveniami Úverových podmienok, VOP, Obchodným zákonníkom a ostatnými právnymi predpismi a to v tomto poradí.

20. Podľa bodu II, bod 5 zmluvné strany sa dohodli, že ich vzájomné právne vzťahy sa budú podľa § 262 Obchodného zákonníka spravovať podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka.

21. Podľa výpisu z úverového účtu za účtovné obdobie od 9.2.2010 do 31.12.2010 výška úveru predstavovala 8.500 eur s tým, že bolo vyčerpaných 8.500 eur, avšak prvá položka je zaevidovaná 9.2.2010 spracovateľský poplatok - 189,17 eura, v ten istý deň aj splátka 189,17 eura, toho istého dňa je uvedené aj čerpanie úveru bezhotovostne - 189,17 eura a následne čerpanie úveru bezhotovostne 8.310,83 eura. Poplatok za správu úveru je prvýkrát účtovaný 28.2.2010 vo výške 1,99 eura, na čo toho istého dňa je zaevidovaná platba splátka poplatku 1.99 eura. V roku 2010 žalobkyňa zaplatila dňa

20.3.2010 splátku vo výške 121,16 eura, 20.4.2010 splátku vo výške 121,16 eura, dňa 20.5.2010 vo výške 121,16 eura, 20.6.2010 splátku vo výške 121,16 eura, 20.7.2010 splátku vo výške 121,16 eura, 20.8.2010 splátku vo výške 121,16 eura, 20.9.2010 splátku vo výške 121,16 eura, 20.10.2010 splátku vo výške 121,16 eura, 20.11.2010 splátku vo výške 121,16 eura a 20.12.2010 splátku vo výške 121,16 eura, čím za rok 2010 uhradila celkom z poskytnutej sumy 8.310,83 eura sumu 1.211,60 eura.

22. Podľa výpisu z účtu za čas od 1.1.2011 do 14.10.2011 žalobkyňa uhradila splátku vo výške 121,16 eura dňa 20.1.2011, 20.2.2011, 20.3.2011 zaplatila už zvýšenú splátku 122,23 eura, keďže v priebehu roka 2010 došlo k zvýšeniu poplatku za správu úveru od októbra 2010 na 2,99 eura, ďalej uhradila 122,23 eura dňa 20.4.2011, 20.5.2011, 20.6.2011 uhradila 28,39 eura a 20.6.2011 93,84 eura, následne uhradila dňa 20.7.2011 122,23 eura, rovnako 20.8.2011 a 20.9.2011, čím teda za toto obdobie uhradila celkom sumu 1.097,93 eura.

23. Podľa výpisu z účtu za čas od 15.10.2011 do 31.12.2011 žalobkyňa uhradila dňa 20.10.2011 splátku vo výške 122,23 eura a 20.11.2011 splátku vo výške 122,23 eura a 20.12.2011 splátku vo výške 5,98 eura a 21.12.2011 splátku vo výške 116,25 eura, čím teda celkom uhradila za toto obdobie 366,69 eura.

24. V informácii pre klienta v tomto výpise je uvedené, že s účinnosťou od marca 2012 je na úvere vzhľadom na aktuálny zostatok úveru a v zmysle zmluvy o úvere stanovená nová výška splátky 122,24 eura tak, aby bola dohodnutá lehota splatnosti dodržaná.

25. Podľa výpisu z účtu za čas od 1.1.2012 do 31.12.2012 žalobkyňa splátkami vo výške 122,23 eura a 122,24 eura uhradenými v dňoch 20.1.2012, 20.2.2012, 20.3.2012, 20.4.2012, 20.5.2012, 20.6.2012, 20.7.2012, 20.8.2012, 20.9.2012, 20.10.2012, 22.10.2012, 20.11.2012, 21.11.2012 a 20.12.2012 uhradila celkom sumu 1.466,86 eura.

26. Podľa výpisu z účtu za čas od 1.1.2013 do 31.12.2013 žalobkyňa uhradila celkom sumu 1.331,61 eura.

27. Podľa výpisu z účtu za čas od 1.1.2014 do 31.12.2014 žalobkyňa uhradila celkom sumu 1.432,94 eura.

28. Podľa výpisu z účtu za čas od 1.1.2015 do 31.12.2015 žalobkyňa uhradila celkom sumu 1.312,06 eura.

29. Podľa výpisu z účtu za čas od 1.1.2016 do 31.12.2016 žalobkyňa uhradila celkom sumu 476,05 eura.

30. Celkom podľa týchto výpisov žalobkyňa zaplatila sumu 8.695,74 eura.

31. Z Prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove zo dňa 27.8.2018 H 206/17 súd zistil, že sa žalobkyňa na združenie obrátila so žiadosťou o posúdenie predmetnej zmluvy a dňa 2.3.2017 im ju aj predložila, pričom po jej posúdení ju informovali, že podľa názoru združenia je zmluvou bezúročnou a bezpoplatkovou a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky., ako aj o tom, že má právo domáhať sa súdnou cestou vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 616,21 eura spočívajúceho v rozdiel medzi sumou zaplatenou a sumou požičanou.

32. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že „v roku 2010 mala v Slovenskej sporiteľni účet a v tom čase vznikla aj potreba nejakých väčších finančných prostriedkov, pretože študovala na vysokej škole, potrebovala peniaze na študijný pobyt v Moskve, aj nejaké iné finančné prostriedky a už sa v rodine finančných prostriedkov nedostávalo, preto zašla do Slovenskej sporiteľne požiadať si o úver. Výšku úveru určila sama vo výške 8.500 eur. Na jednaní, ktorého sa zúčastnila, sa rozprávalo o týchto náležitostiach týkajúcich sa zmluvy. V podstate išlo o to, že chcela zobrať úver vo výške 8.500 eur, a ručiteľka bola priateľka jej mamy na tento úver.

Keďže v tom čase bola študentka vysokej školy, finančné prostriedky nemala, ale tento úver za ňu platili rodičia, resp. platili to dá sa povedať spoločne. V roku 2012 nastúpila na materskú dovolenku, bola s dvomi deťmi na materskej do roku 2018. Pokiaľ vie, úver prestala splácať v roku 2016, vtedy sa dozvedela o tom, že sa uzatvárali spotrebiteľské zmluvy, ktoré neobsahovali všetky náležitosti podľa zákona, zašla vtedy do HOOSU, kde túto zmluvu prešli a povedali jej, že zmluva neobsahuje všetky

náležitosti. Aké konkrétne zmluva neobsahovala náležitosti v zmysle zákona, to si už nepamätá, čo jej bolo ohľadom toho povedané. Čo sa týka náležitosti, ktoré sú uvedené v bode I tejto zmluvy, tak toto sú všetko veci, ktoré jej boli povedané pri podpise zmluvy. Pokiaľ sa má vyjadriť k tomu, čo z toho považuje za neurčité, alebo čo z toho považuje nejakým spôsobom také, čomu nerozumela alebo čo považovala pre ňu za nesprávne alebo nezákonné, k tomuto sa vyjadriť nevie. Pokiaľ bola predložená žiadosť o poskytnutie úveru, kde je uvedené, že súhlasí s tým, aby sa spracovateľský poplatok uhradil z prostriedkov úveru, tak asi zrejme sa takto vyjadрила.

Ohľadom preskúmania tejto žiadosti išli do HOOSu niekedy v roku 2017 a po tom, čo jej bolo poskytnuté vyjadrenie ohľadom toho, že zmluva nie je platná, už ďalej na zmluvu neplatila. Má vedomosť o tom, že následne po tom ju niekoľkokrát vyzývali, aby zaplatila túto sumu, ale nemá vedomosť o tom, aby sa viedlo nejaké konanie proti nej o zaplatenie sumy z tejto úverovej zmluvy. Nepamätá sa, či pri podpise zmluvy jej boli dané všeobecné obchodné podmienky a Sadzobník poplatkov. Toto bol prvý a jediný úver, ktorý mala z banky, potom následne mala nejaké z nebankových subjektov. Nepamätá si, na čo všetko sa jej pýtali pri zisťovaní osobných, zárobkových a majetkových pomerov, na účet, ktorý mala v Slovenskej sporiteľni jej chodili nejaké sumy za brigády, ale to boli len sporadické sumy. Neboli to nejaké pravidelné príjmy.“

33. Z výpovede svedkyne R. E. súd zistil, že „je dobrovoľníčka v spotrebiteľskom združení HOOS, t.č. aj štatutárna zástupkyňa združenia. Ohľadom spolupráce s klientmi a poskytovania služieb klientom vo vzťahu k ochrane spotrebiteľa, vedie evidenciu jednak písomnú, jednak v elektronickej podobe. Predložila súdu k nahliadnutiu písomnú podobu tohto denníka, kde od roku 2012 až do súčasnosti vedie evidenciu podľa poradového čísla, mena spotrebiteľa, vo vzťahu k akej spoločnosti sa týka, o akú zmluvu sa jedná a akým spôsobom bol aj v predmetnej veci rozhodnuté, prípadne ako táto vec dopadla. Poukázala na to, že podľa zápisov v denníku klientka pani Kurucová navštívila združenie dňa 2.3.2017., a ohľadom tejto zmluvy je zaznačený prípad pod poradovým číslom 206/2017. V predmetnom spisovom obale so samostatným číslom H206/2017 je rovnopis zmluvy o splátkovom úvere, výpis z úveru, rozhodnutie súdu, komunikácia medzi združením HOOS a advokátskou kanceláriou a prehlásenie zo dňa 27.8.2018 totožné, aké sa nachádza aj v spisovom materiáli. Prehlásenie je datované dňom 27.8.2018, pretože si ho pripravila v prípade, že by bolo potrebné následne ho predložiť advokátskej kancelárii tak, ako to v danom prípade bolo. Tieto prehlásenia nedávajú zakaždým každému klientovi, dávajú ho len na vyžiadanie prípadne jeho alebo advokátskej kancelárie vtedy, ak je to potrebné. V spise sa nachádza mailová komunikácia medzi združením z 24.4.2019 a 29.4.2019. V danom prípade preskúmali predmetnú zmluvu, kde už zo skorších rozhodnutí, ktorých databázu vedie vo vzťahu ku konkrétnym bankám a nebankovým subjektom, zistili, že neprijateľná zmluvná podmienka je spracovateľský poplatok aj poplatok za správu úveru. Informuje klientov, že zmluva má obsahovať nejaké náležitosti, ktoré stanovuje zákon o spotrebiteľských úveroch s tým, že čo má byť v zmluve uvedené a v tom prípade, že nejaká náležitosť v zmluve nie je, tak tým pádom môže byť zmluva bezúročná a bez poplatková. Zmluvu takto posudzuje sama“.

34. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

35. Predmetom konania je nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej dňa 9.2.2010, ktorý právny nárok zmluvy sa riadi ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (ZoSÚ) a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky v tejto zmluve, ktorý nárok sa vrátane náležitostí zmluvy vrátane všeobecných ustanovení o uzatváraní zmlúv posudzuje podľa ustanovení §§ 53 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy (OZ).

36. Podľa § 2 ZoSÚ, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou

1.sankcií uplatnených veriteľom voči spotrebiteľovi za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,

2.poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,

3.poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,

4.členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,

5.poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy tohto zákona z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,

e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi pri poskytnutí úveru, okrem úrokov.

37. Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí⁶⁾ <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101.html>> musí obsahovať

a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,

b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,

h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,

i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,

m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101.html>>, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,

n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101.html>> a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,

p) práva spotrebiteľa podľa § 7 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101.html>>,

- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/258/20100101.html>>.

38. Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ, pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

39. Podľa § 7 ods. 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, nekalé obchodné praktiky sú zakázané.

Podľa § 7 ods. 2 tohto zákona, obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

40. Vo vzťahu k namietanému nesplneniu obligatórnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ ohľadom výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, súd považuje rozhodnutie Súdneho dvora C-42/15 vo veci Home Credit Slovakia / Klára Bíroová v spojení s Rozsudkom Súdneho dvora EÚ z 22. apríla 2021 vo veci C-485/19 aj napriek vyslovenému právnomu názoru odvolacieho súdu, (keďže odvolacie rozhodnutie bolo vydané pred týmto neskorším rozsudkom), za dostatočný právny podklad pre to, aby v danom prípade s nesplnením tejto náležitosti, nespájal bezúročnosť a bezpoplatkovosť daného úveru. Podľa neskoršieho rozsudku SD EÚ C-485/19: „Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť aj na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením uvedeného rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súd s výkladom, ktorý bol v ňom prijatý“.

41. Súd však s prihliadnutím na záväzný právny názor odvolacieho súdu považuje úver za bezúročný a bezpoplatkov podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ pre nesplnenie obligatórnej náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. e) a j) ZoSÚ, nakoľko celková výška úveru nebola uvedená správne a žalobkyni nebol poskytnutý úver vo výške 8 500 eur ale len vo výške 8 310,83 eur, ponížený o spracovateľský poplatok, ktorý bol zahrnutý do sumy úveru, hoci sa jedná o náklady spotrebiteľského úveru. Žalovaná uplatnila v danom postupe nekalú obchodnú praktiku podľa § 7 ods. 2 písm. a) zákona č. 250/2007 Z.z., preto takýto postup nemôže požívať právnu ochranu a postihuje zmluvný proces tým, že súd nemôže prijať celkovú výšku úveru za správnu obligatórnu náležitosť zmluvy. Nesprávnym uvedením celkovej výšky úveru do výpočtu RPMN došlo logicky k podhodnoteniu a nesprávnemu výpočtu a uvedeniu výšky RPMN v zmluve v prospech spotrebiteľky.

42. Ak teda žalobkyňa žiada vrátiť sumu, ktorá prevyšuje ňou prijatú finančnú čiastku o 616,21 eur, je potrebné poskytnúť jej nároku ochranu a zaviazat' žalovaného na vydanie tohto bezdôvodného obohatenia v zmysle ustanovení § 451 OZ., podľa ktorého, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

43. Na námietku premlčania vznesenú žalovaným súd poukazuje na ustanovenia § 107 OZ, podľa ktorého právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (subjektívna lehota)

Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (objektívna lehota)

44. Súd v danom prípade posudzuje premlčanie a začiatok premlčania cez prizmu rozsudku Súdneho dvora EÚ z 22. apríla 2021 vo veci C- 485/19: „ 1. Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu“.

45. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že „v prípade bezdôvodného obohatenia trojročná premlčacia lehota je v zásade vopred známa spotrebiteľovi a je v zásade dostatočná na to, aby dotknutému spotrebiteľovi umožnila pripraviť a podať účinný prostriedok nápravy, takže táto dĺžka sama o sebe nie je nezlučiteľná so zásadou efektivity.

46. Pokiaľ však ide o stanovený začiatok plynutia skúmanej premlčacej lehoty za okolností o aké ide vo veci, existuje nezanedbateľné riziko, že dotknutý spotrebiteľ sa počas stanovenej lehoty nebude dovolávať práv, ktoré mu priznáva právo únie, v dôsledku čoho by sa ocitol v situácii, že by tieto práva nemohol uplatniť. Z informácií poskytnutých vnútroštátnym súdom totiž vyplýva, že trojročná lehota stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k premlčaniu dôjde aj vtedy, keď spotrebiteľ nie je sám schopný posúdiť, či je zmluvná podmienka nekalá alebo keď nevedel o nekalej povahe predmetnej zmluvnej podmienky. Tieto súvislosti je potrebné zohľadniť znevýhodnené postavenie, v ktorom sa spotrebiteľia nachádzajú voči predajcom alebo dodávateľom, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu ako aj úroveň informovanosti a skutočnosť, že je možné, že spotrebiteľia nevedia o svojich právach vyplývajúcich zo Smernice 93/13 alebo zo Smernice 2008/48, prípadne, že nepoznajú ich rozsah.

47. Zmluvy o úvere, akou je zmluva, o akú ide vo veci samej sa vo všeobecnosti plnia počas dlhého obdobia, a preto ak je udalosťou, na základe ktorej začína plynúť trojročná premlčacia lehota akákoľvek platba uskutočnená dlžníkom, čo musí overiť vnútroštátny súd, nemožno vylúčiť, že prinajmenšom pre časť uskutočnených platieb, môže dôjsť k uplynutiu premlčacej lehoty ešte pred tým, než sa skončí platnosť zmluvy, takže takýto režim premlčania môže spotrebiteľom systematicky odopierať možnosť domáhať sa vrátenia platieb uskutočnených na základe zmluvných podmienok, ktoré sú v rozpore s uvedenými smernicami.

48. Preto je potrebné dospieť k záveru, že procesné podmienky, o aké ide vo veci samej tým, že vyžadujú od spotrebiteľa, aby podal žalobu v lehote 3 rokov od dátumu, kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu, pričom k tomuto obohateniu môže dôjsť počas plnenia dlhodobej zmluvy, sú takej povahy, že môžu nadmerne sťažovať výkon práv, ktorému priznala Smernica 93/13 alebo Smernica 2008/48, a teda že tieto podmienky sú v rozpore so zásadou efektivity.

49. Spotrebiteľ nemôže mať na účely uplatnenia svojich práva vyplývajúcich z týchto ustanovení povinnosť preukazovať úmyselnú povahu konania príslušného predajcu alebo dodávateľa. Z toho vyplýva, že možnosť predĺžiť trojročnú premlčaciu lehotu pod podmienkou, že spotrebiteľ preukáže úmysel predajcu alebo dodávateľa, ako je stanovená v § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemôže vyvrátiť konštatovanie, že takéto procesné podmienky môžu nadmerne sťažovať výkony práv, a teda sú v rozpore so zásadou efektivity“.

50. Ohľadom premlčania súd ďalej poukazuje na to, že premlčanie je jeden z tradičných a významných inštitútov súkromného práva. Hlavným zmyslom existencie premlčania je stimulovať veriteľa k rýchlemu a včasnému uplatneniu jeho práva a zároveň snaha predchádzať v konkrétnych prípadoch dôkaznej núdzi na strane veriteľa v súdnom konaní a prispieť aj k právnej istote účastníkov občianskoprávných vzťahov. Ak by totiž veriteľ po tom, čo mu vznikla možnosť uplatniť svoje práva príliš dlho s uplatnením svojho práva otáľal, sťažila by sa tým možnosť dopátrať sa skutkového stavu a sťažilo by to aj dôkazné konanie a zároveň by vznikol na dlhú dobu trvajúci nevyriešený právny vzťah a tento by neprispieval k právnej istote. Z tohto dôvodu je teda zrejmé, že žalobkyňa hneď po tom, čo sa dozvedela o dôvodoch, pre ktoré by sa mohla domáhať vydania bezdôvodného obohatenia od žalovaného aj svoj nárok uplatnila v subjektívnej dvojročnej aj objektívnej trojročnej premlčacej lehote.

51. Súd v tejto súvislosti poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

52. Súd poukazuje aj na nález Ústavného súdu SR zo dňa 17.2.2016 sp.zn. I.ÚS 548/2015, podľa ktorého zákaz bezdôvodného obohatenia patrí svojou povahou do kategórie základných a všeobecných princípov, na ktorých stojí od nepamäti celý kontinentálny právny poriadok. Základným zmyslom ustanovenia § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka je (aplikujúce uvedené na nároky vzniknuté z bezdôvodného obohatenia) predovšetkým účinná ochrana poškodeného, na úkor ktorého sa obohatila iná osoba.

53. V zmysle vyššie uvedeného rozsudku Súdneho dvora teda súd vzhľadom na skutkové okolnosti svedčiacie o tom, že ostatné platby žalobkyňou na tento dlhodobý poskytnutý úver, boli zaplatené v roku 2016, pričom po preskúmaní zmluvy ju združenie 27.8.2018 informovalo o dôvode, pre ktoré došlo k porušeniu spotrebiteľských práv na jej strane je zrejmé, že na tento prípad je potrebné aplikovať právne závery rozhodnutia Súdneho dvora vo veci C-485/19 a počítať začiatok trojročnej premlčacej doby, v ktorej mala a mohla žalobkyňa uplatniť svoj nárok odo dňa 27.8.2018., kedy sa skutkové okolnosti o bezdôvodnom obohatení dozvedela. Z tohto dôvodu je teda zrejmé, že ak žaloba bola podaná 31.10.2018, nemôže byť nárok premlčaný.

54. Súd preto priznal žalobkyni nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ako aj nárok na zaplatenie úrokov z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ s prihladnutím na zákonnú výšku úrokov z omeškania podľa vládneho nariadenia č. 87/1995 Z.z.

55. Ohľadom určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok o poplatkoch, súd poukazuje na to, že námietka žalovaného o nedostatku nalievavého právneho záujmu neobstojí s poukazom na judikovanú súdnu prax (napr. uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6 Cdo 27/2018), podľa ktorého „Žaloba o vyslovenie, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve je neprijateľná, je osobitným právnym prostriedkom ochrany spotrebiteľa, a to obdobne, ako je napríklad v prípadoch ochrany pred diskrimináciou považovaná za takýto osobitný právny prostriedok ochrany práva žaloba o vyslovenie, že bolo porušené právo žalobcu na rovnaké zaobchádzanie, alebo v prípadoch ochrany osobnostných práv žaloba o vyslovenie, že určitý výrok je nepravdivý, resp., že bolo určitým spôsobom neoprávnene zasiahnuté do osobnostných práv“.

56. Podľa § 52 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

57. Podľa § 53 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

58. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

- a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy,
- b) dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa,
- c) vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví,
- d) vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu,
- e) umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi,
- f) umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú,
- g) oprávňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty,
- h) prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli,
- i) umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve,
- j) určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa oprávňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia,
- k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nespĺnením jeho záväzku,
- l) obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosti niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana,
- m) v prípade čiastočného alebo úplného nespĺnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi,
- n) spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy,
- o) ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi,
- p) obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme,
- r) vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

59. Vo vzťahu k určeniu neplatnosti neprijateľných zmluvných podmienok súd v zmysle právneho pokynu odvolacieho súdu, ktorý síce v tejto časti rozsudok zrušil pre nepreskúmateľnosť, ale žiadal, aby súd zistil, aké skutočné protiplnenie žalobkyňa za tieto poplatky získala, a teda či nešlo o poplatky v prevažnej miere nesledujúce záujmy žalobkyne, ale žalovaného a uložil súdu prvej inštancie vyrovnať sa spôsobom nevzbudzujúcim žiadne pochybnosti o tom, koho záujmom slúžia dojednané poplatky, a či tieto majú rozumný ekonomický základ opodstatňujúci znášanie žalobkyňou nahrádzajúcou sa postaveniu slabšej zmluvnej strany, teda postavenie spotrebiteľa., konštatuje, že pokiaľ túto skutočnosť mal zistiť súd, mohol tak zistiť iba procesnou aktivitou žalovanej banky, keďže dôkazné bremeno na preukázanie tejto skutočnosti je jednoznačne na strane dodávateľa týchto samotných služieb.

60. Súd považuje spracovateľský poplatok dohodnutý spôsobom, akým to vysvetlil v skoršom odôvodnení rozsudku pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre nesprávne uvedenú celkovú výšku sumu úveru za konanie, ktoré bolo postihnuté tým, že išlo o nekalú obchodnú praktiku. V danom prípade nie je možné na takúto nekalú obchodnú praktiku neprihliadnuť v zmysle ustanovení § 53 OZ v znení platnom a účinnom aj v čase uzavretia zmluvy. Ak súd zistil nekalú obchodnú taktiku pri prijatí takejto obchodnej podmienky, logickým dôsledkom tohto zistenia je, že takáto zmluvná podmienka sa považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku a teda neplatnú.

61. Žalovaná banka však opätovne poukázala aj v konaní po zrušení rozsudku prvej inštancie len na skoršie námietky s tým, že namietala absolútnu neprípustnosť, aby zmluvná podmienka, ktorá bola do zmluvy inkorporovaná vo februári 2010, bola pomeraná optikou právnej normy, ktorá bola účinná až od roku 2014, pretože až zákon č.102/2014 Z.z. včlenil do právneho poriadku ustanovenie § 53 ods. 4 písm. t) OZ, ktoré definuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak také podmienky, ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa.

62. Súd však v tomto kontexte poukazuje na to, že predmetné právne ustanovenie hoci bolo včlenené do právnej úpravy neprijateľných zmluvných podmienok podľa § 53 OZ, v podstate len reagovalo na ustáľujúcu sa súdnu prax, ktorá postupne definovala neprijateľné zmluvné podmienky tým ktorým konkrétnym neprijateľným konaním alebo prijatím nekalej obchodnej praxe.

63. Ak cez prizmu právneho názoru odvolacieho súdu má súd posúdiť aj právny následok predmetných neprijateľných zmluvných podmienok, a to spracovateľského poplatku a poplatku za správu úveru, súd považuje tieto zmluvné podmienky za také zmluvné podmienky, s ktorými sa nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred podpisom zmluvy, resp. pokiaľ by sa aj mohol oboznámiť, nemohol ovplyvniť obsah tejto zmluvy, porušovali generálnu klauzulu neprijateľnosti a spôsobovali hrubý nepomer medzi právami oboch zmluvných strán.

64. Preto súd obe zmluvné podmienky považuje za neprijateľné.

65. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP, podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Ak súd rozhoduje čiastočným rozsudkom alebo medzitýmnym rozsudkom, môže rozhodnúť, že o trovách konania bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým rozhodne o všetkých uplatnených procesných nárokoch alebo o celom uplatnenom procesnom nároku.

66. Keďže žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd jej priznal nárok na 100 % náhradu trov konania, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli procesnej uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné rozhodnutie vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).